

indirekte Beskatning, end det nu er Tilfældet, og det kalder man Indrømmelser og Imødekommenhed over for Folketingets Standpunkt.

Jeg havde ved den sidste Behandling af denne Sag Lejlighed til, ret indtrængende tror jeg, at vise, hvorledes det var Befolkningens Ret at komme nedad med de indirekte Afgifter og navnlig nedad med den kolossale Toldbyrde. Jeg skal ikke gentage mine Bemærkninger fra 1ste Behandling, men blot genkalde dem i ærede Medlemmers Erindring. Jeg skal yderligere supplere dem med at gøre opmærksom paa, at der i Aar for Rigsdagen foreligger et Finanslovsforslag, hvor der er budgetteret en Toldindtægt af 43 Mill. Kr. Ifølge Erfaringer fra de sidste Aars Statsregnskaber er Beløbet Aar efter Aar kommet ind med omtrent 4 Mill. Kr. mere end budgetteret, og ifølge disse samme Erfaringer vil Toldindtægten for 1900—1901, som nu er budgetteret til 43 Mill. Kr. naa op til 47 Mill. Kr. Saa store blive Toldindtægterne baade med Ølskatten og Brændevinsafgiften, og det er jo kolossale Beløb. Naar jeg hertil, — som jeg har gjort udførligt Rede for tidligere og ikke skal gentage i Dag — lægger Toldbeskyttelsessatserne, som meget lavt kunne anslaas til Halvdelen af, hvad der gaar ind i Statskassen, altsaa i dette Tilfælde til 23 Mill. Kr., komme vi op til en samlet Toldbyrde af 70 Mill. Kr. Det er et Beløb, som er 10 Gange saa stort som den nuværende Hartkornskat. Jeg har vist, at det er Befolkningens Ret — det blev erkendt fra alle Sider i 1871 ikke blot fra Venstre men ogsaa fra Højre — at det ikke gaar an at sammenhobe disse indirekte Skatter, som hvile paa et uretfærdigt Grundlag og navnlig med den tunge Ende nedad. Det gaar ikke an atter og atter at sammenhobe disse store Beløb paa det Grundlag, men jeg kan der indskrænke mig til at henvise til mine tidligere Bemærkninger. Naar det nu er Tilfældet, at det er Befolkningens Ret at komme ned med den indirekte Beskatning, og naar det andet Ting paa en meget moderat Maade har stillet Forslag, der gaar i Retning af at komme noget nedad, er der da nogen, som vil vove at paastaa, at naar dette Tings Flertal foreslaar, at vi ikke skulle nedad, men opad, efter Flertallets egne Tal op med $1\frac{1}{2}$ Mill., er det saa at vise Imødekommenhed? Jeg tror, man skal lade fare al den megen Tale om Beredvillighed og Imødekommenhed, saa længe man stiller sig saaledes. Nej, først naar dette Tings Flertal viser virkelig Vilje til at gaa

ned med den indirekte Beskatning, først da kan der tales om Imødekommenhed. I samme Forbindelse skal jeg nævne, hvad jeg for Resten ogsaa har haft Lejlighed til at nævne ved 1ste Behandling, at Regeringsforslaget opretholder den nuværende Told for Petroleum og Ris, men foreslaar fuldstændig Toldfrihed for Kul og Metaller. Flertallet har ligeledes foreslaaet fuldstændig Toldfrihed paa Kul og Metaller, Ting, som ganske vist bruges af den almindelige Befolkning, men som ganske særligt ere Raaprodukter, Hjelpestoffer for Industrien, og paa den anden Side fastholdes Rammerne for Petroleum og Ris og foreslaas Nedsættelse i disse Rammer. Saaledes er altsaa den Forhøjelse, som foreslaas gennem Brændevinsafgiften, en Forhøjelse til Dækning af Genstande, som særligt Industrien har Brug for.

Ja, jeg skal indskrænke mig til disse almindelige Bemærkninger, thi med Hensyn til de mange Ændringsforslag har jeg allerede udtalt mit Standpunkt, idet jeg nemlig har gjort opmærksom paa, at vi ikke have haft tilstrækkelig Tid eller Lejlighed til selv at stille Ændringer; vi vilde ellers have foreslaaet nogle Ændringer baade med Hensyn til Drikkevarer og navnlig med Hensyn til Petroleum, Ris og andre Varer. Vi kunde maaske nok have stemt for enkelte af Flertallets Ændringer, men i Henhold til, hvad der er udtalt fra Formandspladsen, vil Afstemningen over det første Ændringsforslag antyde Stillingen til Forslaget i sin Helhed, og dermed er Afstemningen over alle Forslagene afgjort. Mindretallets Afstemning overfor dette første Ændringsforslag betyder altsaa, at Mindretallet paa dette Sagens Trin fastholder det Forslag, der sidst er vedtaget i det andet Ting.

J. Pedersen: Som Medlem af Udvalget har jeg været med til i en kort Bemærkning i Betænkningen at forbeholde Mindretallets Medlemmer en mundtlig Redegørelse her i Salen. Jeg skal for mit Vedkommende gøre denne Redegørelse overordentlig kort. Det ærede Medlem for 7de Kreds (Madsen-Mygdal), som nys talte, kritiserede stærkt Udvalgets Arbejdsmaade. Jeg maa give det ærede Medlem Ret i, at der er foregaaet en formel Fejl, nemlig den, at Udvalget ikke er blevet sammenkaldt, efter at det var blevet konstitueret. Hvis dette havde fundet Sted, vilde man sandsynligvis i Udvalget hurtig være kommen til det Resultat, at efter de Behandlinger af den Sag, der vare gaaede forud,